

Arrest

nr. 205 296 van 13 juni 2018
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. HUGET
Regentschapsstraat 23
1000 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en
Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (Dem. Rep.) nationaliteit te zijn, op 13 juni 2018 bij faxpost heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot gedwongen repatriëring op dezelfde dag om 10 uur 30 (*“la décision de rapatrier sous la contrainte à 10 h 30 ce mercredi matin”*).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 juni 2018 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 13 juni 2018 om 15 uur 30.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. HUGET, die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

Op 24 april 2018 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering. Deze beslissingen worden verzoekster op dezelfde datum ter kennis gebracht. Verzoekster is niet in beroep gegaan tegen de beslissing tot afgifte

van een bevel om het grondgebied te verlaten, die gepaard ging met een beslissing tot terugleiding naar de grens, noch met een vordering tot schorsing in uiterst dringende noodzakelijkheid noch met een beroep tot nietigverklaring. De beroepstermijnen hiervoor zijn intussen verstreken.

Verzoekster dient op woensdag 13 juni 2018 een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid in, gericht tegen de “beslissing” tot gedwongen repatriëring op dezelfde dag om 10 uur 30 (“la décision de rapatrier sous la contrainte à 10 h 30 ce mercredi matin”). Deze vordering ingediend bij faxbericht bereikt de Raad op minder dan één uur voor het geplande vertrek en wordt ook verstuurd naar het faxnummer van de verkeerde taalrol. Deze aangevochten “beslissing” werd verzoekster, blijkens de gevoegde stukken, op 12 juni 2018 om 13 uur 40 ter kennis gebracht.

Uit artikel 39/1, § 1, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) blijkt dat de Raad bevoegd is om kennis te nemen “van de beroepen die worden ingesteld tegen individuele beslissingen genomen met toepassing van de wetten betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen”. Voor het begrip ‘beslissing’ of ‘bestuurshandeling’ kan worden teruggegrepen naar de inhoud die de Raad van State er in zijn contentieux aan geeft. Een bestuurshandeling dient derhalve te worden gedefinieerd als een uitvoerbare beslissing, zijnde een handeling waarbij wordt beoogd rechtsgevolgen in het leven te roepen of te beletten dat zij tot stand komen, met andere woorden waarbij wordt beoogd wijzigingen aan te brengen in een bestaande rechtsregel of rechtstoestand dan wel zodanige wijziging te beletten (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 93; RvS 28 juni 1999, nr. 81.364; RvS 14 juli 2003, nr. 121.603; J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid in Administratieve rechtsbibliotheek*, Brugge, die Keure, 1996, 14).

De vaststelling van een effectieve repatriëringsdatum is geen aanvechtbare administratieve rechtshandeling. Het betreft slechts een materiële handeling in het licht van het eerder gegeven, maar niet aangevochten bevel om het grondgebied te verlaten met terugleiding naar de grens van 24 april 2018. Deze materiële handeling brengt ten aanzien van verzoekster geen rechtsgevolgen teweeg.

De ingestelde vordering is dan ook onontvankelijk.

Ter terechtzitting bevestigt verzoekster bovendien dat huidige vordering zonder voorwerp is, omdat zij op 12 juni 2018 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend en de voor haar vandaag geplande vlucht werd afgelast.

Het beantwoorden van de prejudiciële vraag is niet vereist om in casu uitspraak te doen.

2. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien juni tweeduizend achttien door:

mevr. I. CORNELIS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. T. LEYSEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

T. LEYSEN	I. CORNELIS
-----------	-------------